Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

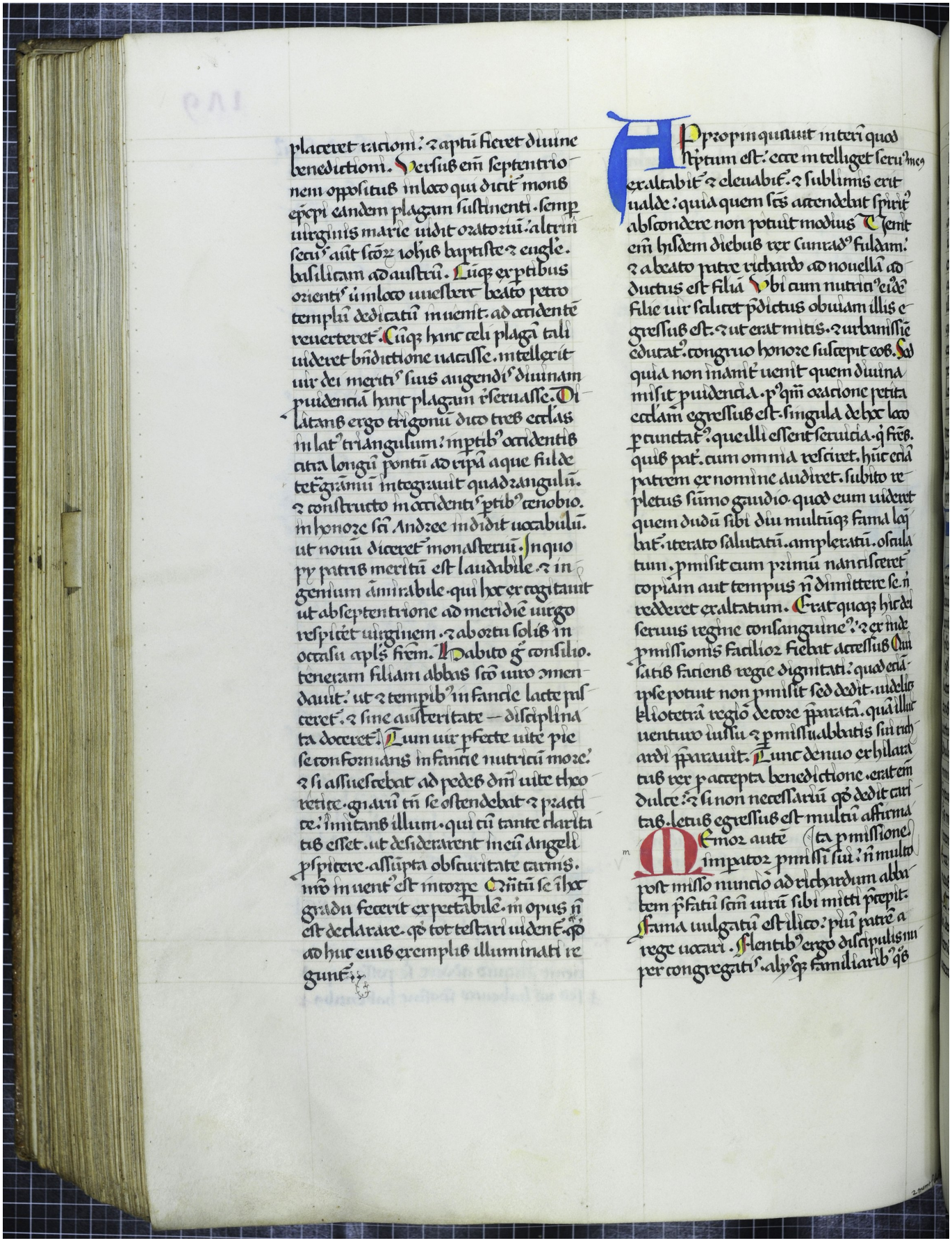

placeret tricliom. ⁊ aptiꝰ fieret diuine
benedictiom. Versus eñ septentrio
nem oppositus in loco qui dicit mons
epcpi eándem plagam sustinenti. semp
uirginis marie uidit oratoriū. alterū
seruꝰ aūt scōꝝ iohīs baptiste ⁊ euglē.
basiliam ad austrū. Cuiq; exptibus
orientiꝰ ú in loco uuestbert beato petro
templū dedicatū inuenit. ad cuius
reuerteret. Cuiq; hunc celi plagā tali
uideret bñdictione uacasse. intellexit
uir dei meritiꝰ suus augendiꝰ diuinam
puidenciā hanc plagam reseruasse. Di
latans ergo trigonū duos tres cellas
in lat' triangulum. inptib' occidentis
atria longū pontū ad cripā aque fluēte
tetragāmū integrauit quadrangulū.
⁊ constructo in occidentiꝰ ptib' cenobio.
in honoꝛe scī Andree indidit uocabulū.
ut nouū diceret monasteriū. In quo
pꝛy patris meritū est laudabile. ⁊ in
genium āmirabile. qui hoc excogitauit
ut abseptentrione ad meridiē uirgo
respiceret uirginem. ⁊ aboꝛtu solis in
occasu aplī fierem. Habuito g̃ consilio.
teneram filiam abbas scō uuo amen
dauit. ut ⁊ tempib' in sancte lacte pas
ceret. ⁊ sine austeritate — disciplina
ta doceret. Cum uir pfecte uite pie
se conformans in sancte nutricū moꝛe.
⁊ si assuescebat ad pedes dñi uite theo
retice. gnarū tñ se ostendebat ⁊ practi
ce. imitans illum. qui cū tante claritā
tis esset. ut desiderarent in eū angeli
pspicere. assūpta obscuritate carnis.
mō inuenit est in oꝛpe. Quātū se ihoc
gradu fecerit exꝑtabile. in opus ñ
est declarare. qō tot testari uident. qō
ad huc eius exemplis illuminati re
gunt.

Appropinquauit inteꝛi quod
ꝓptum est. ecce intelliget seruꝰ meꝰ
exaltabit. ⁊ eleuabit. ⁊ sublimis erit
nalde. quia quem scīs attendebat spiritꝰ
abscondere non potuit modus. Venit
eñ hildem diebus ꝛex cunradꝰ fuldam.
⁊ a beato patre richardo ad nouellā ad
ductus est filiā. Vbi cum nutriciꝰ eiꝰ
filie uir saluet pdictus obuiam illis e
gressus est. ⁊ ut erat mitis. ⁊ urbanissiꝰ
educatꝰ. congruo honoꝛe suscepit eos. Sed
quia non inanit' uenit quem diuina
misit puidencia. pꝛqñ oꝛatione petita
celā egressus est. singula deꝛ loꝛ
peruectat'. que illi essent seruicia. q̃ frēs.
quis patꝛ. cum omnia nesciret. hūc celā
patrem ex nomine audiret. subito re
pletus sūmo gaudio. quod cum uideret
quem dudū sibi diu multūq; fama lau
bat'. iterato salutatū. amplexatū. oscula
tum. pmisit cum primū nanciscꝛet
opīam aut tempus ñ dimittere se. ñ
redderet exaltatum. Erat quaq; hic dei
seruus regine consanguine'. ⁊ ex mde
pmissionis facilioꝛ fiebat accessus. Cui
satis faciens regie dignitatī. quod celā
ipse potuit non pmisit sed dedit. uidelic
bibliotecā regiō decoꝛe pꝛparatā. quā illuc
uentuꝛo iussu ⁊ pmissu abbatis sui mag
ardi pꝛparauit. Iunc denuo exhilara
tus ꝛex p acceptā benedictione. erat em
dulce. ⁊ si non necessariū qō dedit cari
tas. letus egressus est multū affirma
Memoꝛ autē (te pmissione)
impatoꝛ pmissi sui. ⁊ multo
post misso nuncio ad richardum abba
tem pfatū scm uirū sibi mitti pꝛepit.
Fama uulgatū est illico. plus patre a
rege uocari. Plentib' ergo discipulis ma
per congregatiꝰ. alys q̃ familiarib' qō